

Tích truyện Pháp cú - Phẩm 2 (Phần 5/9)

ISSN: 2734-9195

20:52 21/03/2024

Tập "Tích truyện Pháp cú" này được dịch theo bản Anh ngữ "Buddhist Legends" của học giả Eugène Watson Burlingame.

Tích truyện Pháp cú - Phẩm 2 (Phần 5/9)

Tập "Tích truyện Pháp cú" này được dịch theo bản Anh ngữ "Buddhist Legends" của học giả Eugène Watson Burlingame. Nhà học giả này đã căn cứ trên nguyên tác Pháp Cú Sớ Giải (Dhammapada Commentary) bằng tiếng Pàli.

Tích truyện Pháp cú - Phẩm 2 (Phần 5/9)

Phần 5: Đức Phật Từ Chối Màngandiyà

Một thứ phi khác của vua Udena là Migandiyà nguyên là con gái của Bà-la-môn tên là Màngandiyà, sống ở xứ Kuru. Mẹ cô và cả chú út, em của cha cô, cũng tên là Màngandiyà. Cô ta đẹp như thiên nữ nên ông Bà-la-môn khó tính không thấy ai, kể cả những chàng trai vọng tộc nhất trong xứ đã đến cầu hôn, xứng đáng làm rể đông sàng.

Ngày kia, sáng sớm đức Đạo sư quan sát thế gian, nhận thấy Bà-la-môn Maagandiyaa và vợ ông có đủ duyên lành chứng quả A-na-hàm. Ngài đắp y ôm bát đến vùng ven phố thị nơi Bà-la-môn đang tế thần lửa. Ông ta ngắm nhìn thân Như Lai thấy toàn hảo, thâm nghĩ không ai trên thế gian có thể so bì với người này, ta sẽ gả con gái cho ông để nâng khăn sửa túi.

Ông ta nói với đức Đạo sư:

- Này, Tỳ-kheo! Tôi có cô con gái độc nhất và chưa thấy ai xứng với nó trừ ông.

Ông phải có một người vợ và nó phải có một người chồng. Tôi sẽ gả nó cho ông. Hãy đứng đợi tại đây cho đến khi tôi trở lại. Đức Đạo sư đứng yên, không nói một lời. Người Bà-la-môn vội vã về nhà, hớn hờ bảo với bà vợ:- Bà ơi! tôi đã gặp

một người xứng với con gái ta. Mau lên! Mặc cho nó bộ đẹp để vào!

Rồi ông dẫn vợ con vào gặp đức Đạo sư. Cả thành xôn xao:

- Một khi lão này chê bai đủ kiểu người nào đến cầu hôn con gái lão. Nhưng nghe đồn rằng hôm nay lão ta gặp một người môn đăng hộ đối rồi. Không biết mặt mũi anh chàng này ra sao mà lão chấm đậu vậy?

Rồi họ theo ông đi xem anh chàng tốt số. Trong thời gian đó, đức Đạo sư thay vì đứng yên chờ đợi, Ngài bỏ đi, để lại một dấu chân. (Dấu chân Phật chỉ xuất hiện trên chỗ đã bước, không có chỗ nào khác, và chỉ người nào đủ phước duyên mới thấy được. Dù voi rừng hay thú hoang có giẫm lên hay mưa bão dữ dội, gió giông gào thét thổi đến, cũng không xóa được dấu chân của Phật).

Đến nơi cũ, người Bà-la-môn ngạc nhiên không thấy Phật. Nhìn quanh quất một hồi ông phát hiện dấu chân. Vợ người Bà-la-môn thuộc lòng ba bộ Vệ-đà, luôn cả những bài thơ liên quan đến tướng số. Bà lẩm bẩm đọc lại và xem xét tỉ mỉ hình nét dấu chân trước mặt.

Cuối cùng bà kết luận:

- Ông ơi! Đây không phải dấu chân của người chạy theo ngũ dục.

Rồi bà đọc kệ:

Dấu chân người tham dục cạn cợt,

Của ác nhơn, lún mạnh xuống đường.

Người ngu si, dấu thường lết bết.

Đây, dấu chân người hết dục tham.

Người Bà-la-môn không tin lời vợ nên nạt đùa:

- Khéo tưởng tượng! Bà lúc nào cũng thấy cá sấu trong chậu nước, ăn trộm núp trong nhà! Hãy im đi!

Bà vợ vẫn một mực đoan chắc:

- Ông ưa nói gì thì nói. Nhưng đây không phải dấu chân người chạy theo ngũ dục.

Người Bà-la-môn vẫn đi lòng vòng tìm kiếm, chợt thấy đức Đạo sư liền mừng rỡ reo lên:

- Ông ta đây rồi!

Và ông thưa với Phật:

- Tỳ-kheo! Tôi gả con gái cho ông để nâng khăn sửa túi.

Đức Đạo sư thay vì trả lời ưng thuận hay không, lại bảo:

- Bà-la-môn! Ta có vài việc để nói với ông.

Và ông ta lắng nghe đức Đạo sư kể chuyện Ma vương đã theo đuổi Ngài như thế nào, từ lúc xuất gia tới khi ngồi dưới cội Bồ đề, cuối cùng chính Ma vương ngồi dưới cây Bồ đề, thiếu não buồn rầu vì thấy quyền lực của mình không làm gì Phật được. Con gái Ma vương bèn đến an ủi cha, rồi biến thành thiếu nữ trẻ và đàn bà đứng tuổi để cố quyến rũ Phật. Đức Đạo sư lúc đó nói rằng:

Đã thấy rõ Khát ái, Sầu buồn, Dục lạc

Ta đâu còn ưa hạnh phúc tình yêu

Tắm thân kia, chứa các thứ tiểu, tiêu.

Ta không muốn, dù dùng chân chạm đến.

Ngay khi Phật kết thúc bài kệ, người Bà-la-môn và vợ chúng A-na-hàm. Còn Māgandiyā tự nhủ: "Nếu ông này không cần ta, kể cũng đúng, nhưng nói người ta chứa đầy phần tiểu thì thật quá lắm. Được rồi! Với dòng dõi, địa vị xã hội, tài sản và sức quyến rũ của tuổi thanh xuân sẵn có, ta sẽ được một tấm chồng xứng đáng, và rồi ta sẽ biết làm gì đối với Sa-môn Cồ-đàm".

Từ đó cô nuôi lòng căm ghét đức Phật (Đức Phật biết cô căm ghét Ngài, nhưng Ngài vẫn đọc kệ vì lợi ích cho hai người kia, để họ chứng thánh quả, chớ không quan tâm đến lòng thù hận trực tiếp chống lại mình)

Cha mẹ cô gởi cô cho chú Culla Māgandiyā biết cháu mình chỉ xứng đáng làm vợ vua, nên trang điểm cho nàng đủ món trang sức rồi đưa đến Kosambi dâng cho vua Udena. Vua hài lòng, làm lễ đăng quang cho nàng lên ngôi thứ phi với năm trăm thị nữ.

Vậy là vua Udena có ba bà vợ với một ngàn năm trăm thị nữ.

*

(Còn tiếp)

Nguồn: “Tích Truyện Pháp Cú” được Thiền viện Viên Chiếu dịch theo bản Anh ngữ “Buddhist Legends” của học giả Eugène Watson Burlingame.